

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Попово, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОПОВО, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Хрисимир М. Проинов

при участието на секретаря Димитринка Г. Лефтерова
като разглежда докладваното от Хрисимир М. Проинов Гражданско дело № 20223520100569 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано е по искова молба на „ЯЙЦА И ПТИЦИ- ЛОМЦИ“ ООД със седалище и адрес на управление: село Ломци, общ. Попово, Индустриална зона, обл. Търговище, с ЕИК по БУЛСТАТ: 125550978, представлявано от управителя Юлия Кънчева Иванова, действаща чрез пълн. си адв. Б. С. К., АК-гр.Търговище с адрес за упражняване на дейността: гр.Попово, ул.“Ал. Стамболийски“ № 6, ет.2, офис 2, обл.Търговище ПРОТИВ „ДАН-2000“ ООД със седалище и адрес на управление: гр. Варна, обл. Варна, район Одесос, ул. „Хан Тервел“ №31, вх.В, ет. 8, ап.24, с ЕИК по БУЛСТАТ: 130173233, представлявано от управителя Станимир Ангелов Попов, с която са предявени обективно съединени иски с правно основание чл. 318 от ТЗ и чл. 294, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 86 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че, основната търговска дейност на дружеството - ищец е производство и отглеждане на птици, производство на яйца и търговия с тях. В процес на тази си дейности ищецът имал търговски отношения с множество контрагенти. Един от тях бил ответното дружество.

По силата на неформален договор за покупко-продажба ищцовото дружество продало и доставило на ответника яйца. Във връзка с предаване на стоката били съставени фактура № 0101015072/05.07.2018г. за 45 000 бр. яйца „S“, за сумата отлв., от които имало частично плащане и остатък от лева, фактура № 0101015081/09.07.2018г. за 45 000 бр. яйца „L“, „M“ - сума за заплащане в., от които имало частично плащане и остатък лева и фактура № 0101015086/10.07.2018г. за 30 600 бр. яйца „S“, „M“ и сума за заплащане лв., от които имало частично плащане и остатък -лева, удостоверяващи сключените търговски сделки, с получател ответното дружество, като датата на данъчното събитие/плащане следвало да бъде изпълнено в деня на предаване на стоката и съставяне на първичните счетоводни

документи по банков път.

Гореописаните фактури били предадени и приети от ответника и съответно пораждали задължение от негова страна за изпълнение, което не било извършено и към настоящият момент.

Тъй като ищцовото дружество било регистрирано по ЗДДС, продажбите подлежали на ежемесечно отчитане в справка-декларация по ДДС, фактурата била осчетоводена и пораждала задължение за продавача за заплащане на ДДС, което плащане било изпълнено в срок, макар да не са били заплатени сумите по процесиите фактури, което парично задължение било в размер на 7 299.20лв. /данъчна основа и ДДС/.

Предвид изложените в исковата молба факти и обстоятелства се моли за решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 7 299.20 лв., представляваща неплатена продажна цена по договор за продажба на яйца, за което са издадени фактури с № 0101015072/05.07. 2018г.; № 0101015081/ 09.07.2018г. и № 0101015086/10.07.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателно изплащане на задължението, както и на осн. чл.86, ал.1 от ЗЗД сумата от 3018.96 лв., представляваща обезщетение за забавено изпълнение на парично задължение върху главницата, считано от падежа на плащане на всяка една от процесиите фактури до 04.08.2022г.- датата на депозиране на исковата молба в съда.

Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 от ГПК, ответникът е депозирал писмен отговор, с който оспорва исковете и моли за отхвърлянето им.

Възразява се ответникът да има падежирали и изискуеми задължения към ищеца в посочения в исковата молба размер от лв. Сочи се, че задълженията по фактурите, вкл. остатъчният размер на задължението от лв., са погасени по давност на осн. чл. 111, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД .

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, се представлява от адв. Б. К. - ТАК. Процесуалният представител на страната пледира за уважаване на исковите претенции.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител.

Поповският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 318 от ТЗ:

За да бъде уважена исковата претенция, следва да бъде доказано кумулативното наличие на няколко предпоставки, а именно: между страните да е съществувало валидно правоотношение, възникнало със сключването на договор за търговска покупко-продажба; ищецът, като страна по последното, да е изпълнил поетите договорни задължения да предаде стоките; ответникът да не е извършил дължимата насрещна престация – плащане в твърдения размер.

По делото от ищцовото дружество са представени следните фактури:

№ 0101015072/05.07. 2018г. за 45000 бр. яйца “S” с единична цена 0.13 лв. с ДДС, на обща стойност лв.

№ 0101015081/ 09.07.2018г. за 10800 бр. яйца „L” с единична цена 0.18 лв. с ДДС и 34 200 бр. яйца “M” с единична цена 0.16 лв. с ДДС на обща стойност лв.

№ 0101015086/10.07.2018г. за 9000 бр. яйца „M” с единична цена 0.16 лв. с ДДС и 21 600 бр. яйца “S” с единична цена 0.13 лв. с ДДС на обща стойност лв.

Общата стойност на посочените фактури е лв. с ДДС.

По делото бе изслушана съдебно-счетоводна експертиза, която съдът като обективна и компетентно изготвена изцяло кредитира се установява, че общо по процесните три броя фактури ответникът има към ищеца непогасени задължения в размер на лв. Фактурите са осчетоводени при ответника на 01.08.2018г.

При така установените факти по делото за съда се налага извод, че страните са търговци и между тях са съществували трайни търговски отношения. Налице е неформален договор за търговска продажба, по силата на който ищецът е прехвърлил на ответника собствеността върху определени стоки, а последният е имал задължението да заплати договорените цени.

За да формира горните изводи, съдът изхожда от приложените по делото доказателства.

Договорът за търговска продажба по смисъла на чл. 318 от ТЗ е консенсуален и неформален, поради което сключването му предполага постигане на съгласие между продавача и купувача относно съществените елементи на продажбата - стока и цена, без да е необходимо обективизиране на съгласието в писмена форма.

В случаите, когато страните са оформили продажбата, чрез съставена за целта фактура, фактурата съставлява доказателство за сключването на договора и за породените от него права и задължения.

По делото бе доказано, че издадените фактури са доведени до знанието на ответното дружество, като същото ги е осчетоводило и не ги е оспорило.

Предвид изложеното, съдът намира, че ищецът по безспорен начин доказва вземането си по процесните фактури, при което искът се явява основателен и следва да бъде уважен.

В полза на ищеца следва да бъде присъдена и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба /04.08.2022г./, до окончателното изплащане на задължението.

Неоснователно е възражението на ответника, че главниците по процесните фактури са погасени по давност.

Съгласно чл.114, ал.1 ЗЗД, давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. В конкретния случай, съдът прие, че това е датата, на която процесните фактури са осчетоводени от ответното дружество - 01.08.2018г. Исковата молба е депозирана в съда на 04.08.2022г., към която дата петгодишната погасителна давност, съгласно чл. 110 ЗЗД, не е изтекла. За пълнота следва да се уточни, че главното вземане не е периодично и не се прилага кратката тригодишна давност по чл. 111 б. „в“ от ЗЗД. В този смисъл ТР № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС.

По иска с правно основание чл. 294, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 86 ЗЗД:

Предвид основателността на главния дълг, основателна се явява и акцесорната претенция с посоченото правно основание, но не и в предявения размер.

Съгласно чл.294 ,ал.1 от ТЗ, между търговци лихва се дължи, освен ако е уговорено друго. Доказателства за наличие на обратна уговорка по делото няма, поради което презумпцията на този текст остава необорена.

Съгласно чл. 86, ал.1 от ЗЗД, обезщетението за неизпълнение на парично задължение е в размер на законната лихва от деня на забавата. Съгласно чл. 84, ал.1, изр.1 ЗЗД, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. В случая издадените три броя фактури не съдържат посочен падеж. По делото липсват доказателства, от които да се установи на коя дата ответникът е приел стоките, предмет на неформалния договор за покупко-продажба за да се приложи

разпоредбата на чл. 327, ал. 1 ТЗ, респ. да се приеме тази дата за начален момент на длъжниковата забава. При това положение, според настоящия състав длъжникът е изпаднал в забава с осчетоводяването на процесните фактури /01.08.2018г./, поради което ответникът дължи на ищеца на основание чл. 294 ал.1 от ТЗ, във връзка с чл. 86 от ЗЗД обезщетение за забавено плащане.

Част от акцесорните вземания, представляващи лихви за забава обаче са погасени по давност. Съгласно чл. 111, б. „в“ с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания. Исковата молба е подадена на 04.08.2022г., от което следва, че вземанията за лихви за периода до 03.08.2019г. вкл. са погасени по давност и предвид направеното възражение от ответната страна за изтекла в негова полза погасителна давност, за този период лихва за забава не следва да се присъжда.

От заключението на вещото лице се установява, че непогасеното задължение на ответника по фактура № 0101015072/05.07.2018г., е в размер на 2023.40 лв., при което същият дължи на ищеца за периода 04.08.2019г. - 04.08.2022г. лихва за забава в размер на лв., по фактура № 0101015081/ 09.07.2018г., задължението е в размер на лв., при което се дължи за периода 04.08.2019г. - 04.08.2022г. лихва за забава в размер на лв. и по фактура № 0101015086/10.07.2018г., за задължение в размер на лв., за периода 04.08.2019г. - 04.08.2022г. се дължи лихва за забава в размер на лв..

ОБЩО: лв.

Изчисленията са направени с калкулатор „законна лихва“ находящ се на адрес <https://www.calculator.bg/>.

Предвид изложеното, исковата претенция се явява основателна до размера от лв., като за разликата до пълния претендиран размер от 3018.96 лв. и за периода 01.08.2018г. – 03.08.2019г. подлежи на отхвърляне.

По разноските:

Разноските са законова последица от уважаването на исковите претенции.

В конкретния случай, ищецът е направил разноски пред настоящата инстанция в общ размер на 1799.73 лв., от които лв. за държавни такса, лв. възнаграждение за вещо лице и лв. за адвокатско възнаграждение.

При това положение, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищцовата страна сумата от лв., представляваща направени в настоящото производство разноски, пропорционално на уважената част от исковите.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, ответникът също има право на разноски, съобразно отхвърлената част от иска. Макар процесуалният представител на страната, с отговора на исковата молба, да е направил искане за присъждане на разноски, по делото не са представени доказателства, че е сторил такива, при което разноски не следва да му се присъждат.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДАН-2000“ ООД със седалище и адрес на управление: гр. Варна, обл. Варна, район Одесос, ул. „Хан Тервел“ №31, вх.В, ет. 8, ап.24, с ЕИК: 130173233, представлявано от управителя Станимир Ангелов Попов, **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЯЙЦА И ПТИЦИ- ЛОМЦИ“ ООД със седалище и адрес на управление: село Ломци, общ. Попово, Индустриална зона, обл. Търговище, с ЕИК: 125550978, представлявано от управителя Юлия Кънчева Иванова, **СУМАТА** от **стотинки**/, представляваща неплатена продажна цена по договор за продажба на яйца, по фактури с № 0101015072/05.07.2018г., №

0101015081/09.07.2018г. и № 0101015086/10.07.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба /04.08.2022г./, до окончателно изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „ДАН-2000“ ООД със седалище и адрес на управление: гр. Варна, обл. Варна, район Одесос, ул. „Хан Тервел“ №31, вх.В, ет. 8, ап.24, с ЕИК: 130173233, представлявано от управителя Станимир Ангелов Попов, ДА ЗАПЛАТИ на „ЯЙЦА И ПТИЦИ- ЛОМЦИ“ ООД със седалище и адрес на управление: село Ломци, общ. Попово, Индустриална зона, обл. Търговище, с ЕИК: 125550978, представлявано от управителя Юлия Кънчева Иванова, СУМАТА от **стотинки**/представляваща обезщетение за забавено плащане по фактури с № 0101015072/05.07.2018г., № 0101015081/09.07.2018г. и № 0101015086/10.07.2018г., за периода 04.08.2019г. - 04.08.2022г., като за разликата до пълния претендиран размер от в. и за периода 01.08.2018г. – 03.08.2019г. ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен.

ОСЪЖДА „ДАН-2000“ ООД със седалище и адрес на управление: гр. Варна, обл. Варна, район Одесос, ул. „Хан Тервел“ №31, вх.В, ет. 8, ап.24, с ЕИК: 130173233, представлявано от управителя Станимир Ангелов Попов, ДА ЗАПЛАТИ на „ЯЙЦА И ПТИЦИ- ЛОМЦИ“ ООД със седалище и адрес на управление: село Ломци, общ. Попово, Индустриална зона, обл. Търговище, с ЕИК: 125550978, представлявано от управителя Юлия Кънчева Иванова, СУМАТА от **/стотинки/**, представляваща направени в хода на съдебното производство разноски, пропорционално на уважената част от исковите претенции.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд- Търговище в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Попово: _____